

GERECHTSHOF TE AMSTERDAM
Tweede Meervoudige Belastingkamer

UITSPRAAK

op het beroep van X B.V. te Z, belanghebbende,

tegen

een uitspraak van het Hoofd van de Belastingdienst Ondernemingen Y, de inspecteur.

1. Loop van het geding

Van belanghebbende is ter griffie een beroepschrift ontvangen op 19 november 1999, ingediend door mr. W als voormalig gemachtigde en aangevuld bij brief van 3 januari 2000 en bij brieven van 29 november 2000 en van 29 november 2002 van V, de huidige gemachtigde. Het beroep is gericht tegen de uitspraak van verweerder, gedagtekend 1 oktober 1999, betreffende de aan belanghebbende opgelegde naheffingsaanslag in de omzetbelastingbelasting over het tijdvak 1 januari 1997 tot en met 31 december 1999.

Aan belanghebbende is een naheffingsaanslag opgelegd naar een vastgesteld bedrag van f 13.326 aan enkelvoudige belasting, en een voor bezwaar vatbare boetebeschikking van 100% van de nageheven belasting.

Na bezwaar tegen de naheffingsaanslag is deze bij de bestreden uitspraak gehandhaafd.

Het beroep strekt tot vernietiging van de uitspraak van verweerder en tot ontvankelijk verklaring van het bezwaarschrift, tot vernietiging van de naheffingsaanslag en tot vernietiging van de boetebeschikking.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend en concludeert tot bevestiging van de

uitspraak op bezwaar.

Ter zitting van 16 december 2002, is verschenen V als gemachtigde, alsmede namens de inspecteur mr. A.

De inspecteur heeft ter zitting een pleitnota voorgedragen en met bijlage overgelegd. Belanghebbende heeft van de bijlage kennis kunnen nemen en heeft zich erover kunnen uitlaten. De pleitnota en de bijlage worden tot de gedingstukken gerekend.

Op 30 december 2002 heeft het Hof mondeling uitspraak gedaan, waarvan het proces-verbaal op 14 januari 2003 aangetekend aan partijen is verzonden. Bij brief van 31 januari 2003, ter griffie ingekomen op 31 januari 2003, heeft belanghebbende verzocht de mondelinge uitspraak te vervangen door een schriftelijke.

Het verschuldigde griffierecht ad € 163,50, is tijdig op de rekening van het Gerechtshof bijgeschreven.

2. Tussen partijen vaststaande feiten

2.1. Aan belanghebbende is op 26 januari 1999 een naheffingsaanslag in de omzetbelasting over het tijdvak 1 januari 1997 tot en met 31 december 1997 tot een bedrag van f 13.326 opgelegd. Gelijktijdig met de vaststelling van de aanslag heeft de inspecteur bij voor bezwaar vatbare beschikking een boete opgelegd van 100 procent van het bedrag van de aanslag. Tegen deze aanslag en de boetebeschikking heeft belanghebbende een zogeheten pro forma bezwaar met dagtekening 5 maart 1999 ingediend. Het bezwaar is door de inspecteur op 8 maart 1999 ontvangen.

2.2. De tekst van het bezwaarschrift luidt, voor zover te dezen van belang:

"Namens de in hoofde genoemde belastingplichtige maak ik hierbij bezwaar tegen de haar opgelegde naheffingsaanslag wegens niet betalen. Naar mijn mening ontbreekt iedere grond voor deze boete aanslag! Ik verzoek u dan ook de gehele aanslag te vernietigen."

2.3. Bij brief van 23 juni 1999 heeft de inspecteur belanghebbende in de gelegenheid gesteld het bezwaarschrift nader te motiveren vóór 23 augustus 1999. In deze brief vermeldt de inspecteur dat hij niet gemachtigd is het ter zake opgemaakte FIOD-rapport te verstrekken en

geeft hij aan bij wie belanghebbende dat rapport kan opvragen. Omdat belanghebbende de motivering op 23 augustus 1999 nog niet datum had ingediend, heeft de inspecteur haar bij brief van 7 september 1999 een tweede gelegenheid geboden het bezwaarschrift nader te motiveren vóór 25 september 1999.

2.4. Belanghebbende heeft met dagtekening van 1 oktober 1999 een "Uitspraak op bezwaarschrift" ontvangen waarbij het bezwaar niet-ontvankelijk werd verklaard, omdat belanghebbende haar bezwaarschrift niet had gemotiveerd. In de uitspraak op bezwaar is een rechtsmiddelenverwijzing opgenomen.

2.5. Met dagtekening 29 oktober 1999 heeft belanghebbende wederom een (cijfermatige) "Uitspraak op bezwaarschrift" ontvangen, eveneens voorzien van een rechtsmiddelenverwijzing en met een verwijzing naar de "brief" van 1 oktober 1999 voor de overwegingen van de uitspraak.

2.6. Met dagtekening van 18 november 1999 heeft belanghebbende beroep ingesteld tegen de uitspraak. Het beroepschrift is op 19 november 1999 ter griffie van het Gerechtshof ontvangen.

3. Geschil

In geschil is het antwoord op de vraag of belanghebbende ontvankelijk is in haar beroep en zo ja, of zij terecht niet-ontvankelijk is verklaard in haar bezwaar.

4. Standpunten van partijen

Voor de standpunten van partijen verwijst het Hof naar de stukken van het geding en naar het proces-verbaal van de zitting.

5. Beoordeling van het geschil

5.1. Uit vorenvermelde feiten volgt dat de inspecteur tweemaal op het bezwaarschrift van belanghebbende uitspraak heeft gedaan. Nu de wet in een dergelijke handelwijze niet voorziet, gaat het Hof ervan uit dat het beroep is gericht tegen de uitspraak van de inspecteur van 1 oktober 1999. Alsdan staat vast dat het

beroepschrift niet is ontvangen binnen de bij artikel 6:7 Awb in verbinding met artikel 26c van de Algemene wet inzake rijksbelastingen bepaalde indieningstermijn van zes weken na de dag van dagtekening van de uitspraak, zodat het beroepschrift te laat is ingediend. Nu de inspecteur belanghebbende op een later tijdstip opnieuw een uitspraak heeft toegezonden met een rechtsmiddelverwijzing, acht het Hof aannemelijk dat belanghebbende door deze onjuiste handelwijze voor wat betreft de periode waarbinnen zij een beroepschrift kon indienen op het verkeerde been is gezet. Op grond van deze omstandigheid dient naar 's Hofs oordeel op grond van artikel 6:11 Awb niet-ontvankelijkverklaring achterwege te blijven.

5.2. Het Hof is van oordeel dat nu belanghebbende in het bezwaarschrift heeft gesteld dat iedere rechtsgrond ontbreekt voor de boete, belanghebbende, weliswaar summier, heeft voldaan aan haar motiveringsplicht. Derhalve heeft de inspecteur ten onrechte belanghebbendes bezwaar voor zover dat de boetebeschikking betrof niet-ontvankelijk verklaard.

5.3. Ter zitting is komen vast te staan dat belanghebbende het controlerapport van de belastingdienst met dagtekening van 14 december 1998 inzake, onder meer, de aanvaardbaarheid van de aangiften omzetbelasting over het tijdvak 1 januari 1997 tot en met 31 december 1997 op of omstreeks de datum van dagtekening van dat rapport heeft ontvangen. Nu de naheffingsaanslag in hoofdzaak is gebaseerd op hetgeen in het controlerapport is vermeld, is het Hof van oordeel dat belanghebbende voor de nadere motivering van haar bezwaar niet uitsluitend was aangewezen op het door haar in juli 1999 ontvangen rapport van de FIOD.

5.4. Het door belanghebbende ingediende bezwaarschrift bevat, voor zover het de omzetbelasting betreft, niet de gronden van het bezwaar en voldoet in zoverre niet aan het bepaalde in artikel 6:5, eerste lid, onderdeel d, van de Awb. Het Hof is van oordeel dat de inspecteur belanghebbende op de voet van artikel 6:6 van de Awb in zoverre terecht niet-ontvankelijk heeft verklaard, nu belanghebbende tot twee keer toe in de gelegenheid is gesteld dit verzuim te herstellen en alsnog de motivering van het bezwaar in te dienen, en belanghebbende van deze gelegenheid geen gebruik heeft gemaakt en ook overigens in de bezwaarfase op geen enkele wijze heeft aangegeven meer tijd voor deze motivering nodig te hebben.

5.5. Ter zitting is door de inspecteur het vonnis van de meervoudige kamer, B Fraudekamer, in de zaak van het openbaar ministerie tegen belanghebbende overgelegd. Uit dit vonnis volgt onder meer dat belanghebbende in de periode 1 januari 1993 tot en met 31 december 1998 opzettelijk bij de belastingwet voorziene aangiften onjuist heeft gedaan. Belanghebbende is veroordeeld tot een geldboete van € 125.000 subsidiair 1 jaar hechtenis.

5.6. De inspecteur heeft ter zitting verklaard dat, als het bezwaar ten onrechte niet-ontvankelijk is verklaard, de boete dient te vervallen. Het Hof zal de inspecteur daarin volgen.

6. Proceskosten

Het Hof acht termen aanwezig voor een veroordeling van de inspecteur in de proceskosten als bedoeld in artikel 8:75 van de Awb. Op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht worden de proceskosten gesteld op € 966 (factor 2 voor proceshandelingen en 1,5 voor het gewicht van de zaak x € 322).

7. Beslissing

Het Hof:

verklaart het beroep gegrond;

vernietigt de bestreden uitspraak voor zover het de boetebeschikking betreft vernietigt de boetebeschikking;

handhaaft de uitspraak voor het overige;

gelast de Staat het gestorte griffierecht ad € 204,20 aan belanghebbende te vergoeden en;

veroordeelt de inspecteur in de proceskosten van belanghebbende tot een bedrag van € 966 en wijst de Staat aan dit bedrag aan belanghebbende te voldoen.

Aldus is de uitspraak schriftelijk vastgesteld op 16 juni 2003 ter vervanging van de mondelinge uitspraak, gedaan door mrs. Bijl, voorzitter, Van Hilten en Beukers-van Dooren, leden, tegenwoordigheid van mr. Goedhart als griffier.

Het Hof heeft geen bezwaar tegen afgifte door de griffier van een afschrift van de uitspraak in geanonimiseerde vorm.

Tegen deze uitspraak kan binnen zes weken na de verzenddatum van deze uitspraak beroep in cassatie worden ingesteld bij de Hoge Raad der Nederlanden. Daarbij moet het volgende in acht worden genomen:

1. Het instellen van beroep in cassatie geschiedt door het indienen van een beroepschrift bij dit gerechtshof (zie voor het adres de begeleidende brief).
2. Bij het beroepschrift wordt een afschrift van de bestreden uitspraak overgelegd.
3. Het beroepschrift wordt ondertekend en bevat ten minste:
  - a) de naam en het adres van de indiener;
  - b) de dagtekening;
  - c) een omschrijving van de uitspraak waartegen het beroep in cassatie is gericht;
  - d) de gronden van het beroep in cassatie.

Voor het instellen van beroep is een griffierecht verschuldigd. Na het instellen van beroep in cassatie ontvangt U een nota griffierecht van de griffier van de Hoge Raad.

AANGETEKEND VERZONDEN
17 JUNI 2003
AAN PARTIJEN.